

[Bøgholm.]

er for stiv, idet en tjenestemand til rådighed ifølge den skal pensioneres efter udløbet af en 5 års periode, selvom han måske står midt i en betydelig og stor arbejdsopgave. Man har derfor ment, at der, når der gør sig ganske særlige forhold gældende, bør være mulighed for at forlænge disponibilitetsperioden med 3 år. Derved skabes mulighed for en mere rationel udnyttelse af den forhåndenværende arbejdskraft, og det vil naturligvis statsfinansielt set være en fordel.

Jeg vil med disse bemærkninger på flertallets vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje ting.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført, og for den hurtige behandling af lovforslaget og for den forståelse, som under denne behandling er vist udenrigstjenestens vilkår og arbejdsform. Jeg kan kun anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som er stillet af det ærede udvalg, og hvis begrundelse vi lige har hørt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til midlertidig lov om lån til byggeri til erstatning for sanerede ejendomme m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3366; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1201).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Thestrup): Udvalget har holdt to møder og har til den højtærede indenrigs- og boligminister stillet nogle spørgsmål, som det har fået besvaret.

Udvalget har ønsket den i lovforslagets § 1 angivne tidsfrist, 1. april 1956, ændret til 1. april 1957 under hensyn til saneringens rolige gennemførelse og ønskeligheden af bedre muligheder for tilvejebringelse af erstatningslejligheder, og udvalget har derfor med ministerens tilslutning stillet ændringsforslag herom.

Endvidere har den højtærede indenrigs- og boligminister stillet et ændringsforslag gående ud på, at den sidste paragraf, § 7, udgår. Grunden hertil er, at lovforslagets regler om ydelse af lån og af huslejetilskud først vil kunne blive bragt i anvendelse, når de lejere, der har bopæl i saneringskvarteret, er opsagt og fraflyttet, og der er derfor ikke fundet tilstrækkelig anledning til at fravige den almindelige regel om loves ikrafttræden.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med de to nævnte ændringsforslag.

Et mindretal, retsforbundets repræsentant, det ærede medlem hr. Helge Madsen, har ønsket at udtale, at mindretallet mener, at det bør udelukkes, at de økonomiske ofre, som stat og kommune yder ved saneringen, senere giver fortjeneste til de private købere af grundene. Derfor havde han ønsket, at det pålagdes kommunen kun at sælge grundene på grundrentevilkår.

Der har ikke kunnet vindes tilslutning til dette krav, og mindretallet udtaler derfor blot ønsket om, at salget fra Københavns kommune sker på sådanne vilkår, at den kommende værdistigning tilfalder det offentlige.

Udvalget regner med, at den sanering af hovedstadens dårlige kvarterer, der nu sættes i gang, fortsættes fremefter, enten det sker gennem denne saneringslov eller på anden måde.

Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Rager: Ved første behandling af dette lovforslag udtalte jeg håbet om, at lovforslaget måtte blive genstand for en hurtig udvalgsbehandling, og jeg gør opmærksom på, at det jo ikke altid er lige energisk, der bliver arbejdet i udvalgene i dette høje ting. Det er mig en glæde at kunne udtale, at der